

Hvor ofte skal du ormebehandle din KAT?

Indekatte

Lav risiko for infektion med orm, da de ikke spiser gnavere.

Gruppe A

Ormebehandl 1–2 gange om året baseret på resultatet af en afføringsprøve, eller forebyggende 1–2 gange om året mod spolorm.

Udekatte

Høj risiko for infektion med orm gennem spisning af gnavere.

Gruppe B

Behandl 4–12 gange om året mod spolorm eller basér behandlingen på resultatet af en afføringsprøve.

Behandl 4–12 gange om året mod bændelorm.

Forebyggende tiltag

- Hvis der ses stykker af bændelorm omkring endetarmen eller i afføringen, skal katten også ormebehandles mod bændelorm med praziquantel, og der bør påbegyndes en loppebehandling.
- At få undersøgt kattens afføring regelmæssigt er et godt alternativ til den “standard” anbefaling for ormebehandling.
- Vigtige hygiejnetiltag for mennesker og dyr:
 1. Vask hænderne grundigt (især hos børn), især før du spiser.
 2. Vask frugt og grøntsager grundigt, før de spises.
 3. Giv ikke rått kød som foder. Sørg altid for frisk drikkevand.
 4. Dæk sandkasser til, når de ikke er i brug.
 5. Saml afføringen fra din hund op med det samme – i haven eller på gåturen – og smid den i restaffaldet. Ikke på kompostbunken! Vask hænderne bagefter.

Supplerende behandling

Behandling mod spolorm:

- Killinger skal ormebehandles, når de er 3 uger gamle, og behandlingen gentages hver 2. uge indtil 2 uger efter fravænning. Hvis der er en vedvarende høj risiko for infektion (for eksempel ved frit udeliv), anbefales månedlige behandlinger indtil seks måneders alderen.
- Ormebehandl en diegivende hunkat samtidig med den første behandling af killingerne (3 uger efter fødslen).
- Katte med øget infektionsrisiko (udstillinger, katterier, internater) bør behandles to gange – 2 uger før og 2–4 uger efter arrangementet. For katterier anbefales månedlig ormebehandling eller behandling baseret på resultatet af en månedlig afføringsprøve.
- Drægtige hunkatte bør ormebehandles én gang med emodepsid spot-on (Dronspot) 7 dage før forventet fødsel for at forhindre overførsel af Toxocara cati-larver gennem mælken til killingerne.

- Katte, der bor sammen med små børn (under 5–6 år), immunkompromitterede eller ældre personer (YOPI'er), bør ifølge valgdiagrammet ormebehandles hver måned eller testes månedligt via afføringsprøve og behandles ud fra resultatet.

Behandling mod bændelorm:

- Ormebehandl ved loppeangreb.
- Ormebehandl, hvis der konstateres en bændelorminfektion.
- Katte, der spiser rått kød, byttedyr og/eller slagteriaffald, eller som går på jagt, bør ormebehandles mindst 4 gange om året eller baseret på resultatet af en afføringsprøve, der udføres hver 4. måned.
- I områder, hvor rævens bændelorm forekommer, kan katte, der spiser gnavere, udskille smitsomme æg, som udgør en risiko for mennesker. Sammenlignet med hunde er risikoen for ægudskillelse hos katte dog betydeligt lavere. For at reducere rest-risikoen til nul kan der anvendes en højere behandlingsfrekvens. Månedlige behandlinger (12 gange om året) forhindrer udskillelsen af æg.

Behandling mod lungeorm:

- I områder, hvor lungeorm forekommer, eller hos katte, der færdes udendørs, spiser snegle eller jager, anbefales forebyggende behandling hver 2. måned.

Behandling mod hjerteorm:

- Katte, der lever i områder, hvor hjerteorm findes, bør få forebyggende behandling mod larver hver måned i myggesæsonen og fortsætte behandlingen op til 30 dage efter sæsonens afslutning.
- Katte, der rejser til områder med hjerteorm, bør behandles inden for 30 dage efter ankomst og derefter månedligt indtil 30 dage efter hjemkomst.
- Katte, der importeres fra områder, hvor hjerteorm forekommer, skal behandles straks efter import. Derefter bør de testes for eksisterende hjerteorminfektion og retestes efter mindst 6 måneder.

Ønsker du mere information fra vores dyrlæge om ormebehandling af din hund eller kat, så besøg www.medpets.dk/ormebehandling

Forklaring af forskellige typer orm

Orme er parasitter, der kan leve forskellige steder i dyrets krop. Hunde og katte kan blive smittet med orm i alle aldre – endda med ormetyper, der kan udgøre en risiko for mennesker. Nogle af de vigtigste typer orm er spolorm, hageorm og bændelorm, hvor de voksne orm lever i tyndtarmen; hjerteorm, som lever i lungernes blodkar; og den franske hjerteorm (eller lungeorm), hvor de voksne orm lever i blodkarrene mellem hjertet og lungerne. Nogle ormetyper kan udgøre en sundhedsrisiko for mennesker.

Spolorm

Spolorm er de mest almindelige orm hos hunde og katte og tilhører gruppen af rundorme. De kaldes sådan, fordi de er runde i tværsnit. De findes i tarmene, luftvejene, under huden, på øjnene, i næsens bihuler og i hjertets store blodkar. De mest almindelige og betydningsfulde rundorme i Danmark er hundens spolorm (*Toxocara canis*) og kattens spolorm (*Toxocara cati*).

Hjerteorm

Hjerteorm er den almindelige betegnelse for den parasitiske orm *Dirofilaria immitis*, som kan inficere både hunde og katte. Denne orm har fået sit navn, fordi den lever i hjertets og lungernes blodkar. I Danmark forekommer infektioner med denne ormtype endnu ikke, men den kan påvises hos dyr, der for eksempel stammer fra Sydeuropa eller har været med på ferie i dette område.

Bændelorm

Bændelorm har en indirekte livscyklus. De voksne bændelorm lever i tarmene hos slutværten (for eksempel hunden eller katten), mens de umodne stadier af bændelormen (kaldet blæreorm på grund af deres form) lever i andre dyrearter – de såkaldte mellemværter (for eksempel får, lopper, kaniner eller mus). Hunden bliver smittet, når den spiser mellemværten eller dele af den, hvorefter blæreormen trænger ind i hundens mave-tarmkanal og udvikler sig til en voksen bændelorm. Hos slutværten forårsager bændelorm næsten aldrig problemer.

Fransk hjerteorm (lungeorm)

Den franske hjerteorm er navnet på den parasitiske orm *Angiostrongylus vasorum*, som kan inficere hunde. Ormen har fået sit navn, fordi den lever tæt på hjertet i lungernes blodkar. Den kaldes også lungeorm, da en infektion kan føre til alvorlige lungeskader. Denne parasit findes i Danmark. Hunde bliver som regel smittet ved at spise snegle, men de kan også blive smittet ved at spise byttedyr.

Lungeorm

Ud over den franske hjerteorm findes der også en egentlig katte-lungeorm hos katte, nemlig *Aelurostrongylus abstrusus*. Symptomer som hoste, vejrtrækningsbesvær, nedsat appetit og vægttab opstår først ved kraftige infektioner. En kat kan blive smittet med lungeorm ved at spise snegle, frøer, mus, fugle eller krybdyr.

Ønsker du mere information fra vores dyrlæge om ormebehandling af din hund eller kat, så besøg www.medpets.dk/ormebehandling

